

Den første Sag paa Tingets Dagsorden var:

Afgørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingen af: a) Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, b) Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at de foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes to Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Forslagene i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1094; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2335).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Stevns): Til det foreliggende Lovforslag er der stillet forskellige Ændringsforslag, men jeg fremhæver med Tilfredshed, at samtlige Ændringsforslag er stillet af det samlede Udvalg og tiltraadt af Justitsministeren. Man tør vel derfor haabe paa, at de alle vil finde det høje Tings Billigelse.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 fastsætter, hvordan en Udpantningskendelse skal bringes til Skatteyderens Kundskab. Det foreliggende Lovforslag indeholder her i Overensstemmelse med den gældende Ret den Bestemmelse, at Bekendtgørelse om en forestaaende Udpantning skal ske med mindst

en Uges Varsel efter Fogedens nærmere Bestemmelse i et eller flere stedlige Blade o. s. v. Men ved Ændringsforslag Nr. 1 stiller Udvalget Kommunalbestyrelsen i Forgrunden, idet Ændringsforslaget bestemmer, at Bekendtgørelsen skal finde Sted paa den Maade, som under Hensyntagen til Stedets Skik og Brug fastsættes af Kommunalbestyrelsen.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 fastsætter, at den Myndighed, som skal foretage Udpantningsforretningen, er berettiget til at beramme Forretningen til Paabegyndelse paa sit Kontor. Det er en Fremgangsmaade, som utvivlsomt i betydelig Udstrækning har været anvendt i de større Jurisdiktioner, navnlig da i København og Birkerne i Københavns Amt. Det er tillige en Fremgangsmaade, som har vist sig baade virksom og tidsbesparende, men som maa ske ikke tidligere har haft tilstrækkelig Lovhjemmel. En saadan vil den imidlertid faa, naar Ændringsforslag Nr. 2 vedtages.

Dernæst kommer vi til en Række Ændringsforslag, Nr. 3—7, der alle er stillet til § 3, og som først og fremmest tilsigter nærmere at fastsætte Pantefogedens Arbejdsomraade. Det fremgaar af Ændringsforslagene Nr. 3 og 6, at Pantefogederne skal være kompetente til at udpante for saadanne Skatter og Afgifter, der opkræves ved Kommunens Foranstaltning, og dette skal gælde, hvad enten det er den Kommune, i hvilken Pantefogeden er ansat, som er Rekvirent, eller det er en fremmed Kommune, som ønsker Skatter eller Afgifter inddrevet hos en fraflyttet Skatteyder.

Ændringsforslag Nr. 4 tilsigter yderligere at fremhæve Pantefogedens rent kommunale Karakter. Efter det foreliggende Lovforslag skal Pantefogeden nemlig ansættes af Kommunalbestyrelsen, men autoriseres af Fogeden, og det er ligeledes Fogeden, der autoriserer de af Pantefogeden benyttede Bøger. Man har i Udvalget ment, at da der her er Tale om en af Kommunen ansat Mand, vilde det være det retteste, om man lod ham blive Kommunens Mand fuldt ud. Derfor stiller man Forslag om, at ligesom det er Kommunalbestyrelsen, der ansætter Pantefogeden, skal det ogsaa være Kommunalbestyrelsen, der autoriserer hans Bøger, og at der ikke skal finde nogen Autorisation Sted fra Fogedens Side.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 8 til § 5. Som Tingets ærede Medlemmer vil vide, er den gældende Regel den, at naar en Skatterestant betaler til Sognefogeden eller Pantefogeden, men det ikke sker under den formelige Udpantningsforretning og ikke